

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Гж-2561/15
30.09.2014.године
БЕОГРАД

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Обрадовић, председника већа, Меланије Сантовац и Сање Пејовић, чланова већа, у парници тужиоца Мурадифа Хусовића из Прибоја, улица Бошка Бухе, Рамиза Хоџића, као правног следбеника Фериде Хоџић из Прибоја, улица Драгољуба Савића број 22, Исмета Хусовића из Прибоја, улица Лоле Рибара број 8, Хајда Калтака из Прибоја, улица Боре Пенезића бб, Џафера Халтака из Пљеваља, улица Козарачка број 7, Химза Калтака из Кукуровића, Меха Калтака из Прибоја, улица Саве Ковачевића број 205, Мехмеда Булутовића из Прибоја, улица Иве Лоле Рибара број 84, Изета Булутовића из Ротердама, Исмете Булутовић из Ротердама, Бајрама Омеровића из Прибоја, улица Боре Пенезића бб, Хате Омеровић из Прибоја, улица Боре Пенезића бб, Хајрудина Муратовића из Пљеваља, улица Ослобођење број 10, чији је заједнички пуномоћник Татјана Савић, адвокат из Београда, улица Трнска број 5, против тужене Републике Србије, Министарства одбране, коју заступа Дирекција за имовинско-правне послове улица Светозара Марковића број 21, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П 1142/10 од 05.03.2015.године, у седници већа одржаној дана 30.09.2014. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужилаца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П 1142/10 од 05.03.2015.године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду П 1142/10 од 05.03.2015. године одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужена да им на име уништених породичних стамбених зграда, ближе описаних у изреци исплати и то сваком од тужилаца износе ближе наведене у ставу првом изреке, са припадајућом каматом.

Ставом другим изреке обавезани су тужиоци да туженој надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 22.500,00 динара, а ставом трећим

изреке одбијен је предлог тужилаца за ослобађање од плаћања судских такси у овој правној ствари.

Против наведене пресуде жалбу су благовремено изјавили тужиоци због битних повреда одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 372 („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), а који се примењује у смислу члана 506 став 1 ЗПП-а („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), Апелациони суд у Београду је нашао да жалба тужилаца није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане чланом 361 став 2 тачка 1, 2, 5, 7 и 9 ЗПП-а, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а због којих би побијана одлука морала бити укинута, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана чланом 361 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку, на коју се жалбом тужилаца посебно указује, обзиром да побијана пресуда садржи јасне и непротивречне разлоге о битним чињеницама, а не постоји ни противречност између онога што је у њеном образложењу наведено о садржини исправа и самих тих исправа, односно изведених доказа.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су власници непокретности у селу Кукуровићи ближе описаних у реферату тужбе, које су уништене дана 18.02.1993.године, када је извршен пешадијски и минобацачки напад на село Кукуровићи. Становници Кукуровића су након овог напада напустили село, а дана 11.04.1993.године спаљено је још 8 кућа са помоћним објектима. Поводом овог догађаја Фонд за хуманитарно право из Београда поднело је кривичну пријаву против више НН починилаца припадника редовног састава Војске Југославије Окружном јавном тужилаштву у Ужицу, због кривичног дела тешко убиство из ниских побуда као и кривичног дела изазивања националне, расне и верске мржње, раздора и нетрпељивости.

Окружно јавно тужилаштво у Ужицу је својим дописом Ктр.342/06 од 27.10.2006.године, обавестило подносиоца пријаве да је кривичну пријаву поводом догађаја у селу Кукуровићи када су убијена три цивила у својим кућама, а куће и помоћни објекти одбеглог становништва спаљени, проследило на надлежност Тужилаштву за ратне злочине РС. Из дописа тужилаштва за ратне злочине Ктрн-2/04 од 09.07.2012.године произилази да је у току предкривични поступак у вези са догађајем у селу Кукуровићи од 18.02.1993. године.

Одлучујући претходно о истакнутом приговору застарелости потраживања накнаде штете, првостепени суд је имајући у виду да се предметни догађај којим је проузрокована штета десио 1993.године, да су тужиоци сазнали за претрпљену штету непосредно након самог догађаја, да су тужбу поднели 2007.године, нашао да је приговор застарелости потраживања накнаде штете основан у смислу члана 376 Закона о облигационим односима јер је протекло

рок од 3 године од када су тужиоци сазнали за штету, а свакако 5 година од када је штета настала, налазећи притом да нема места примени члана 377 став 1 Закона о облигационим односима, због чега је одлучио као у изреци побијане пресуде.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио материјално право и то одредбу члана 376. Закона о облигационим односима, када је нашао да је потраживање тужилаца застарело дајући за своју одлуку јасне и образложене разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Одредбом члана 376 Закона о облигационим односима прописано је да потраживање накнаде проузроковане штете застарева за три године од дана када је оштећеник дознао за штету и за лице које је штету учинило. У сваком случају ово потраживање застарева за пет година од када је штета настала. Према томе како је штетни догађај наступио 18.02.1993.године, а тужба поднета дана 10.07.2007.године, то је потраживање тужилаца застарело.

Неосновани су наводи жалбе тужилаца о погрешној примени материјалног права у погледу оцене приговора застарелости.

Према одредби члана 377 став 1 ЗОО кад је штета проузрокована кривичним делом, а за кривично гоњење предвиђен дужи рок застарелости, захтев за накнаду штете према одговорном лицу застарева када истекне време одређено за застарелост кривичног гоњења, а ставом два истог члана прописано је да прекид застаревања кривичног гоњења повлачи за собом и прекид застаревања захтева за накнаду штете. Под одговорним лицем се не подразумева само учинилац кривичног дела већ и лице које одговара за штету која је учињена кривичним делом иако само није учинилац тог дела, али само ако је правноснажном пресудом утврђено постојање кривичног дела и окривљени оглашен кривим за кривично дело.

У конкретном случају поводом догађаја у селу Кукуровићи из 1993.године није правноснажном пресудом утврђено постојање кривичног дела и окривљени оглашен кривим. Обзиром на појам кривичног дела које у себи садржи кривичну одговорност учиниоца, утврђење постојања дела без истовременог задирања у питање кривичне одговорности (виности и урачунљивости) није могуће, а сходно презумпцији невиности из члана 34 став 3 Устава РС (свако се сматра невиним за кривично дело док се његова кривица не утврди правноснажном одлуком суда), то примени члана 377 ЗОО има места само у ситуацији где је постојање кривичног дела утврђено у кривичном поступку. Како не прекидају застарелост радње које нису уперене према одређеном окривљеном већ према НН лицу, то су неосновани и наводи из жалбе тужилаца да је у конкретном случају наступио прекид застаревања кривичног гоњења обзиром на предузете радње од стране истражног судије односно тужилаштва за ратне злочине.

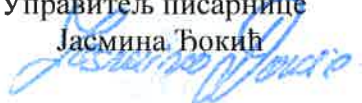
Суд је ценио и остале наводе жалбе тужилаца, али је нашао да су исти без утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка јер је иста донета правилном применом чланова 149 и 150 ЗПП-а, као и одлука о предлогу тужилаца за ослобађање од плаћања судских такси, која је донета правилном применом одредби члана 164 и 165 ЗПП-а.

На основу изнетог, а применом члана 375 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), а који се примењује у смислу члана 506 став 1 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14) одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Весна Обрадовић, ср.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ

Ул. Тимочка 15, Београд

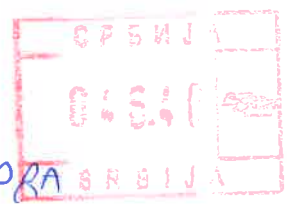
Посл. бр. 10 П бр. 1142/10

Врста пошиљке и број прилога 1 ПРЕСУДА АПЕЛАЦИОНОГ СУДА

Ев. 13. 11. 2015. г.

Адреса Др. ТАТЈАНА СПАСИЋ САВИЋ
Ул. ТРНСКА бр. 8

18

R06692 ГАВА
11119 Beograd 34

111111 БЕОГРАД

РЕОН 041

АДРЕСНИ КОД 126605

~~Дробь к ТМБД~~

г - 11

19